

בפנים שוחכות

היטלר לומד עברית...

היטלר, המבלה עכשיו את חופשת הקיץ באחוזתו היפה אשר באוברזלצברג (באוואריה), החליט ללמוד את שפתנו כדי לדעתה במקורה וביחוד כדי לקיזא מח שכותבים על אודותיו בעתונות העברית.

הביאו הנאצים אל ארמונו „רבינר“ אחר, שילמד את ה„פיהרר“ לשון קודש והתחילו, כמובן, מ„אלף-בית“—עד שהגיעו ליו”ד...

— „י — ו — ד — ך“ — נודעו היטלר בכל אבריו — „לא, לא! אין לי צורך ב„יוד“!

מילא, דלג הרב על ה„יוד“ והוסיף להטיף לתלמידו את לקחו העברי.

— „ילמדני, רבי, — אמר פתאום היטלר — כיצד אתם כותבים את המלה גו י ך“

? — ג — ו — י — קרא הרב אות באות.

— מה? שוב „יוד“? — קרא היטלר בחימה.

וה„רבינר“ ענה ואמר:

— אלף-בית בלי יו”ד — מהיכא תי-תי; אבל גוי בלי יוד — „אויסגעשלא-סטען“!

* * *

תפלה זכה של הנאצים

זהו, רבותי, נוסח ה„תפילה“ הנא-צית המופיעה על כרטיסי-הדואר, שנפוצו עכשו בכל רחבי המדינה ההיטלרית: „רבון כל העולמים!

הרינו מפילים את תחינתנו לפניך, שתרחם עלינו ממרום ותשלח בקרוב בימינו משה אחר לבני-דת-משה שלך, לקבץ את נדחיהם מכל קצוי גרמניה ול-קחתם לארצם האהובה אשר נשבעת.

ויהי רצון מלפניך אלוהינו, שהפעם בעברם את הים, תשיב עליהם את מי הים ותטביעם, למען יוכלו כל העמים לחיות בשלום ושלוה.

אמן!

* * *

שני לייצני הדרור...

ומספרים עוד כי צ'ארלי צ'אפלין, מלך הלייצנים בעולם, שלח בזמן האחד-רון אגרת קטנה ל„פיהרר“ הגרמני במי-עונו בבאוואריה, בזו הלשון:

„מילא, אם גנבת ממני את השם — מחול לך; אבל אם קבלת עליך להצי-חיק את כל העולם במעשיך, הרי אתה מסיג את גבוליי“.

עזמות